Zadanie 1 (10 pkt. na pracowni, później 5 pkt.). Napisz program, który dla podanego w parametrach wywołania programu ciągu znaków przedstawi efekt meksykańskiej fali (jeden cykl). Zasady:

- Załóż, że ciąg wejściowy składa się tylko z liter lub spacji, ale może być pusty.
- Program ma zademonstrować efekt fali, wypisując w kolejnych liniach (po jednej dla każdego znaku będącego literą) kolejne etapy procesu.
- Wielka litera reprezentuje osobę stojącą, mała siedzącą.
- Jeśli znak w ciągu jest spacją, należy go pominąć w kolejnych transformacjach napisu tak, jakby było to puste miejsce (ale nadal należy go wydrukować).

Przykładowo, dla argumentu

```
Witaj Swiecie
należałoby wypisać
```

```
Witaj swiecie witaj swiecie
```

a dla

```
ab CD
wyjście to
```

```
Ab cd
aB cd
ab Cd
ab cD
```

Uwaga: aby wprowadzić jako jeden argument wywołania napis zawierający spacje, należy go otoczyć cudzysłowami. Zostaną one zinterpretowane przez powłokę (linię poleceń) i same nie zostaną przekazane jako część argumentu. Podobnie można przekazać pusty napis jako argument – wywołania dla powyższych przykładów oraz dla pustego napisu wyglądałyby odpowiednio

```
./a.out "Witaj Swiecie"
./a.out "ab CD"
./a.out ""
```

Zadanie 2 (10 pkt.). Napisz program, który dla zadanej w parametrach wywołania programu kwoty w złotych rozmieni ją na jak najmniejszą liczbę monet o nominałach: 5 zł, 2 zł, 1 zł, 50 gr, 20 gr, 10 gr, 5 gr, 2 gr, 1 gr. Program powinien wypisać "BLAD" w przypadku podania nieprawidłowego argumentu.

Uwaga: obliczenia należy wykonywać w groszach na liczbach całkowitych – typy zmiennopozycyjne niekoniecznie się do tego nadają (np. 0,1 to binarnie 0,0001100110011(0011)). Co za tym idzie, argument najlepiej przekonwertować na grosze samemu (lub używając funkcji bibliotecznych, ale nie przez proste, pojedyncze wywołanie atof(argv[1])). Należy uwzględnić również to, że separatorem dziesiętnym może być zarówno kropka, jak i przecinek.

Dla argumentu 10,75 wyjściem będzie

2x5zl 1x50gr 1x20gr 1x5gr

Argumenty takie jak *Ala*, -5 czy 31.337 są błędne, ale 0 jest poprawny (wtedy wyjście będzie puste).

Zadanie 3 Podczas spaceru między grządkami kaktusów, gwatemalski matematyk zaczął rozważać następujący problem. Najpierw wyliczył wszystkie liczby *pierwsze* w przedziale [n, m], które zawierają jednocześnie cyfry 3 i 7 (jak na przykład 13337, ale nie 3 czy 17). Następnie wybrał spośród tych liczb trzy różne x, y, z takie, że x+y-z jest większe od pewnego ustalonego v, ale możliwie najmniejsze. Z powodu bycia rozproszonym przez kaktusy, matematyk nie jest jednak pewien swoich obliczeń w pamięci i potrzebuje potwierdzenia.

Na standardowym wejściu w pierwszym i jedynym wierszu podane są trzy liczby n, m, v takie, że n, m, $v \le 2 \times 10^6$, n < m, $0 \le v$.

Napisz program, który wczyta takie wejście i wypisze na standardowe wyjście jedną liczbę – minimalne *x+y-z* większe od *v*, osiągalne dla dowolnie wybranych różnych liczb pierwszych *x*, *y*, *z* z przedziału [*n*, *m*] i zawierających cyfry 3 i 7. Taka liczba wynikowa zawsze będzie istnieć dla podanych danych wejściowych.

Uwaga: warto zauważyć, że nie jest zbyt trudno wyliczyć żądane liczby pierwsze, jednak może być ich całkiem sporo, nawet kilkadziesiąt tysięcy.

Przykłady

Α

Wejście:

1 200 20

Wyjście:

37

Matematyk wyliczył cztery liczby: 37, 73, 137, 173, tj. liczby pierwsze w przedziału [1,200] zawierające jednocześnie cyfry '3' i '7'. Mamy kombinację 73+137-173=37>20, a na przykład 37+137-173=1 jest za małe.

В

Wejście:

1 200 0

Wyjście:

1

37+137-173=1.

С

Wejście:

300 800 28

Wyjście:

31

Mamy 307+397-673=31.